

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Satisfaction of Chinese Major Students Toward Chinese Curriculum
(New Curriculum 2012), the Faculty of Humanities and Social
Sciences, RajabhatMahaSarakhm University

ณิชาภา ยศุตมธาดา¹ อติเรก นวลศรี² และ อัญชนา ทองกระจาย³

Nichapha Yasuttamathada¹, Adirek Nuansri² and Anchana thongkrajia³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 79 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Samples) และ F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1.นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2.นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ และโดยรวม ไม่แตกต่างกันนักศึกษที่เรียนหมู่เรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 2 ด้าน ไม่แตกต่างกันและนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ,นักศึกษา, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ABSTRACT

The purposes of the current study were to study and compare satisfaction levels of Chinese major students toward Chinese curriculum (New curriculum 2012), the Faculty of Humanities and Social Sciences, RajabhatMahaSarakhm University. The target group was the 79 fourth year students studying in 2017 academic year selected by purposive sampling method. The research instrument was a set of questionnaire designed in 5 Likert Scales. Statistics used in data analysis and hypothetical testing were Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test (Independent Samples) and F-test (One-way ANOVA).

The results of the study were as follow:

1. The overall satisfaction level of the fourth year students studying in the curriculum was found at high level, and all aspects of satisfaction were also found at high level.
2. There was a significant difference between the participants with different genders at the statistical level of .05 in the aspect of learning management. The other aspects and overall satisfaction were found with no significant difference. There were significant differences between students with different group of study at the statistical level of .05 in terms of overall satisfaction and five aspects including curriculum structure, learning management, content of curriculum, instructors, and assessment. Lastly, there was no significant difference between the participants with different levels of GPA in overall and each aspect of satisfaction.

Keywords : satisfaction, students, BA. in Chinese

บทนำ

การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตามมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปเสมอเพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดหรือกรอบของแนวปฏิบัติที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้ (ใจทิพย์ เชื้อรัตน์พงษ์, 2552 : 2) และหลักสูตรควรจะต้องได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับกรอบหลักสูตรไปใช้ให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (มนตรี อนันตรักษ์, 2558 : 47) ซึ่งการพัฒนาการศึกษาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ เป็นการผลิตผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างเนื้อหากระบวนการจะต้องมีการ

ประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อจะได้ทราบว่าสิ่งที่มีอยู่แล้วสิ่งใดที่จะต้องคงไว้สิ่งใดที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพราะการประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร ดังนั้นความมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือเพื่อตัดสินในการวางเค้าโครงรูปแบบของระบบหลักสูตรตลอดจนการบริหารงานตามหลักสูตรให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะเป็นการวัดประสิทธิภาพของผลผลิตคือผู้เรียนนั่นเอง (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2560 : 76)

สาขาวิชาภาษาจีน เป็นสาขาวิชาหนึ่งในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อให้นักศึกษาที่จบการศึกษานำไปประกอบอาชีพในองค์กรต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมามีบัณฑิตของสาขาวิชาภาษาจีน ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งความรู้ความประพฤติความมีน้ำใจ

สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นอย่างดีมีความรู้ความสามารถในศาสตร์วิชาที่เรียนที่เป็นเช่นนี้เพราะสาขาวิชาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานต่างๆที่มีความทันสมัยต่อเทคโนโลยี พร้อมทั้งพัฒนาทั้งคุณธรรมและจริยธรรมตามนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนเนื้อหาวิชาที่เรียนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ จำเป็นต้องศึกษาและนำข้อมูลจากทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากตัวนักศึกษาที่สามารถให้ข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันมากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลของการนำความรู้ในหลักสูตรที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการฝึกประสบการณ์ในองค์กรต่างๆ ที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตร พร้อมทั้งสะท้อนถึงการนำหลักสูตรไปใช้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากน้อยเพียงใดเพื่อนำข้อมูลที่มีประโยชน์มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของสาขาวิชา พร้อมทั้งนำข้อมูลมาพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาให้ทันสมัยต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อผลิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของหน่วยงานต่างๆ ดังนั้นการประเมินระบบหลักสูตรจึงเป็นการตรวจสอบหลักสูตรว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ การจัดการเรียนการสอนมีเหมาะสมหรือไม่ เนื้อหาสาระของหลักสูตรเหมาะสมหรือไม่ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนมากน้อยเพียงใด นักศึกษามีความพร้อมและพึงพอใจเพียงใด และการวัดและประเมินผลมีความหลากหลายและเหมาะสมหรือไม่ โดยเฉพาะการประเมินหลักสูตรในกรณีที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ในเนื้อหาวิชาและสิ่งต่างๆที่เรียนมาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่โดยผลการประเมินหลักสูตรในการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ทราบเบื้องต้นเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของนักศึกษาในการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพในองค์กรต่างๆ นั้นเป็นไปตามความต้องการขององค์กรเหล่านั้น

หรือไม่ องค์กรต่างๆ ต้องการนักศึกษาที่มีคุณลักษณะแบบไหนโดยทางสาขาวิชา ได้ตระหนักถึงการผลิตบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพจึงมีแผนงานในการปรับปรุงหลักสูตรของสาขาวิชาเพื่อพัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะสมกับยุคสมัยกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการสอบถามความพึงพอใจ และความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษาจากการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรของสาขาวิชาทบทวนปรัชญาและการวางแผนจัดการศึกษาที่ทันสมัยสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการของนักศึกษาในอนาคต(สาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 75-76)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพื่อทราบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามโครงการเพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของโครงสร้างของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนเนื้อหาสาระของหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และการวัดและประเมินผล ซึ่งจะทำให้ทราบข้อดีข้อบกพร่องและประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรได้เป็นอย่างดีเพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้องและผู้บริหารในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขวางแผนพัฒนาและขยายผลการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้รองรับความต้องการของนักศึกษาที่สนใจจะเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555)

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำแนกตามเพศ ภูมิลำเนา และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 79 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษา ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท มี 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) ด้านโครงสร้างของหลักสูตร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร 5) ด้านอาจารย์ผู้สอน 6) ด้านนักศึกษา 7) ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยรวมและรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test ส่วนตัวแปร ภูมิลำเนา และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว ANOVA

4.5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test ส่วนตัวแปร ภูมิลำเนา และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว ANOVA

4.6 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ใช้การสรุปประเด็นแล้วบรรยายเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 91.14 เป็นเพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 เรียนอยู่ภูมิลำเนาที่ 3 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 36.71 รองลงมาคือ ภูมิลำเนาที่ 2 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 34.18 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 จำนวน 26 คนเท่านั้น คิดเป็น

ร้อยละ 32.91 รองลงมาคือ 3.51-4.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30.38

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ก่อนเข้าศึกษามีความคิดเห็นและความคาดหวังสำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นและความคาดหวังอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีความต้องการและมุ่งมั่นที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ ($\mu = 4.41$) รองลงมาคือ คิดว่าจะหางานทำได้ 1 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษา ($\mu = 4.38$) และมีความภาคภูมิใจที่จะสำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน ($\mu = 4.10$) และมีความคิดเห็นและคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางอีก 2 ข้อ

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวม รายด้าน และรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\mu = 4.28$) รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ($\mu = 4.27$) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\mu = 4.26$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\mu = 4.13$) ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ($\mu = 4.08$) ด้านนักศึกษา ($\mu = 3.77$) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 3.64$) เมื่อจำแนกรายด้านในแต่ละด้านเป็นรายข้อ พบว่า

3.1 ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับ

มากทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร ($\mu = 4.47$) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรตรงกับจุดมุ่งหมายที่นักศึกษาต้องการ ($\mu = 4.22$) และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเข้าใจง่าย ($\mu = 4.15$)

3.2 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\mu = 4.35$) รองลงมาคือ จำนวนหน่วยกิตเอกบังคับ ไม่น้อยกว่า 47 หน่วยกิต ($\mu = 4.32$) และจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 128 หน่วยกิต ($\mu = 4.28$)

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.64$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 13 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ($\mu = 4.35$) รองลงมาคือ ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตร (4-8 ปี) ($\bar{x} = 4.15$) และมีแหล่งข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่อ ($\mu = 4.13$) และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางอีก 5 ข้อ

3.4 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะของเรียน ($\mu = 4.33$) รองลงมาคือ เนื้อหาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ($\mu = 4.25$) และเนื้อหารายวิชาศึกษาทั่วไปที่

คณะกำหนด ($\mu = 4.24$) เนื้อหารายวิชาสาระระดับต้นของคณะ ($\mu = 4.24$) และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางอีก 1 ข้อ

3.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีความรู้ และความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน ($\mu = 4.41$) รองลงมาคือ ให้คำปรึกษาเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในและนอกชั้นเรียน/รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา ($\mu = 4.34$) และสามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจน ($\mu = 4.30$)

3.6 ด้านนักศึกษา นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.77$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 12 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีบุคลิกและลักษณะนิสัยที่เหมาะสมที่จะศึกษาในสาขาวิชาที่ศึกษา ($\mu = 4.20$) รองลงมาคือ มีน้ำใจต่ออาจารย์และเพื่อนๆ ($\mu = 4.18$) และมีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา ($\mu = 4.16$) และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางอีก 2 ข้อ

3.7 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ($\mu = 4.20$) รองลงมาคือ ผู้สอนแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนให้ทราบล่วงหน้าและชัดเจน ($\mu = 4.19$) และการวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ($\mu = 4.16$)

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษา จำแนกตามเพศ หมู่เรียน และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลปรากฏดังนี้

4.1 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยรวมและรายข้อทุกข้อ ไม่แตกต่างกัน

4.2 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนหมู่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษารายข้อ คือ มีพื้นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาตามหลักสูตรนี้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.3 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยรวมและรายข้อทุกข้อ ไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรจำแนกตามเพศ หมู่เรียน และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

5.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92-4.08$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 3.57-4.29$) ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาเพศชาย มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$) โดยนักศึกษสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

5.2 นักศึกษาที่เรียนหมู่เรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 2 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

5.3 นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ใช้การสรุปประเด็นแล้วบรรยายเป็นความเรียง พบว่า นักศึกษามีความเห็นต่อประเด็น ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร และด้านนักศึกษา ดังนี้

6.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

6.1.1 อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ควรนำเนื้อหาที่ใหม่และทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันมาให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น

6.1.2 ควรจัดสรรและหาอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในห้องเรียนเพิ่มขึ้น เท่าที่มีค่อนข้างล้าสมัยและไม่เพียงพอ

6.1.3 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของนักศึกษาให้รู้สึกสนุกในการเรียนแบบไม่จำเจ

6.2 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

6.2.1 อาจารย์ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาวิชาที่จะนำมาสอนไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

6.2.2 ควรมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาอย่างเป็นธรรมและเพียงพอ เพราะบางครั้งนักศึกษาที่มีฐานะยากจนหรือลำบาก ไม่สามารถกู้ทุนการศึกษาได้จริง

6.3 ด้านนักศึกษา

6.3.1 นักศึกษาควรเอาใจใส่และหมั่นศึกษาหาแหล่งค้นคว้าหรือแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง มากกว่าที่รอรับจากอาจารย์ผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว

ควรหาแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น อินเทอร์เน็ต สำนักวิทยบริการ และสื่ออื่นๆ บนเว็บไซต์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ให้มากยิ่งขึ้น

6.3.2 นักศึกษาควรใส่ใจต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นมากกว่าที่เป็น ตรงต่อเวลา และเข้าชั้นเรียนให้สม่ำเสมอ

6.3.3 นักศึกษาควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนในแต่ละรายวิชาอย่างจริงจัง ไม่ควรคิดว่าเรียนผ่านไปวันๆ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่ามีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านนักศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน

2. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เรียนหมู่เรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 2 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีการจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการวางแผนระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรเหมาะสม มีเนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะของผู้เรียนให้มีความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน สามารถให้คำปรึกษาเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยทั้งในและนอกชั้นเรียน และนักศึกษาเองมีบุคลิกและลักษณะนิสัยที่เหมาะสมที่จะศึกษาในสาขาวิชาที่ศึกษา มีน้ำใจต่ออาจารย์และเพื่อนๆ มีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษารวมถึงการวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และยังมีแหล่งข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่อให้นักศึกษามีทางเลือกเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภาควิณี บุญทา (2555 : 78-79) ได้วิจัยการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย พบว่า การจัดทำหลักสูตร โรงเรียนมีการจัดตั้งโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยมอบให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำหลักสูตร มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารและการประกอบวิชาชีพ กำหนดเนื้อหาสาระและกิจกรรม จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีเกณฑ์ในการกำหนดวิธีวัดและประเมินผลทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนวัดผลโดยเน้นการวัดผลตามสภาพจริง ผู้บริหารนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยนิเทศการสอนในชั้นเรียนและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มุขรินทร์ หวง (2556 : 82-83) ได้วิจัยแนวทางการจัดการเรียนการสอน

สอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านหลักสูตร มีการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางเพื่อใช้ในสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ด้านครูผู้สอน โรงเรียนมีครูประจำการ และครูมีพัฒนาเทคนิคการสอนที่ดี ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ครูมีจัดกิจกรรมที่หลากหลายและมีสื่อการสอนที่เพียงพอ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน มีการสร้างบรรยากาศในการเรียน โดยการเพิ่มแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนและในโรงเรียน และ ด้านการประเมินผลทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีการจัดทำข้อสอบแกนกลางเพื่อใช้ในการวัดผลที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับผู้เรียน

2. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความพึงพอใจรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสม สื่อการเรียนการสอนเพียงพอและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีเอกสารประกอบการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีการจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาให้การดูแล และคำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นอย่างดีด้วยความเอาใจใส่ ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรมีความเหมาะสมห้องเรียน และมีแหล่งข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่อเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษามีทางเลือกอนาคตที่ดีสอดคล้องกับผลงานวิจัยของขุน เลาย (2555 : 91-92) ได้วิจัยสภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนไม่สอดคล้องกันในแต่ละระดับครูผู้

สอนชาวจีนไม่สามารถสื่อสารในภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน ไม่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีลักษณะแบบจีน และบรรยากาศไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวนวัสดุ-อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ งบประมาณไม่พอเพียง การนิเทศไม่เอื้ออำนวยต่อครูผู้สอน นักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 ที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภูวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559 : 87-88) ได้วิจัยการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา พบว่า โรงเรียนระดับมัธยมศึกษามีการเปิดสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลายและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว แม้สถานศึกษาจะมีระบบการดำเนินงานด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละด้านอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไปตามประเภทของสถานศึกษา แต่จากปัญหาที่สถานศึกษาต่างๆ สะท้อนมานั้นพบว่า การดำเนินงานในแต่ละด้านยังคงมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่เรียนหมู่เรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาหมู่เรียนที่ 2 และ 3 ต่างพึงพอใจโครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตเอกบังคับ และหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร มีความเหมาะสมเป็นไปตามมาตรฐาน มีการจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนและกิจกรรม

นักศึกษา การจัดระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรเหมาะสม มีแหล่งข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่อให้นักศึกษาได้มีทางเลือก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญเสริม สัมมนาวงค์ (2559 : 79-80) ได้วิจัยการศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง พบว่า 1)งานบริหารหลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร จัดเตรียมบุคลากรโดยให้ครูเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนา การจัดการแผนการเรียนวิชาภาษาจีน 2) งานสอน ครูที่มีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท ครูวางแผนการสอน และจัดทำแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ และมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน และให้ความรู้เพิ่มเติมด้านวัฒนธรรมและประเพณีจีน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งจากโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก ครูพัฒนาสื่อการสอนเพิ่มเติมจากเนื้อหาในบทเรียน และมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย นักเรียนชั้นมัธยมที่เรียนระดับชั้นแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุพิษ เหมือนทอง (2559 : 82-83) ได้วิจัยการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของครูผู้สอน ยังประสบปัญหาด้านความรู้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 2) การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระการพัฒนา กระบวนการและกิจกรรมการพัฒนา สื่อประกอบการพัฒนา และการวัดและประเมินผล และ 3) ผลการศึกษา

ประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการออกแบบกิจกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่เรียนห้องเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน สามารถให้คำปรึกษาเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในและนอกชั้นเรียนเปิดโอกาสรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา สามารถตอบคำถามนักศึกษาได้อย่างชัดเจน ในส่วนตัวนักศึกษาเองก็มีบุคลิกและลักษณะนิสัยที่เหมาะสมที่จะศึกษาในสาขาวิชาที่เรียน มีน้ำใจต่ออาจารย์และเพื่อนๆ มีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่เลือกเรียน วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร มีจุดมุ่งหมายที่นักศึกษาต้องการ เข้าใจง่าย โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตเอกบังคับ รวมตลอดหลักสูตร เป็นไปตามมาตรฐาน มีการจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตรเหมาะสม เนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้เรียน เป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยอาจารย์ผู้สอนแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนให้ทราบล่วงหน้าและชัดเจนและการวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สำคัญมีแหล่งข้อมูลทุนการศึกษาและการศึกษาต่อให้นักศึกษามีทางเลือกเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย

ของกรณิการ์ สงวนนวน (2556 :) ได้วิจัยการศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า การบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ ได้เตรียมบุคลากรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน จัดครูเข้าสอนภาษาจีน โดยการพิจารณาจากความรู้ความสามารถของครู มีการจัดบริการและอำนวยความสะดวกวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสื่อและจัดกิจกรรมต่างๆ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และศึกษานิเทศก์กลุ่มภาษาต่างประเทศ นิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรโดยการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากรายงานการประเมินตนเองของครูผู้สอนภาษาจีน ประชามติพันธบัตรหลักสูตรโดยจัดประชุมผู้ปกครอง และนักเรียนมัธยมศึกษา ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยพรหทัย จันทรภานตานนท์ (2559 : 79-80) ได้วิจัยการศึกษาสภาพการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน ในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สภาพการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดการด้านวิชาการ มีการพัฒนาหลักสูตร จัดทำหลักสูตรภาษาจีนสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด ส่งเสริมพัฒนานักเรียน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผลและประเมินผลโดยครูผู้สอนสร้างเครื่องมือใช้

ปรับปรุงการเรียนการสอน นักเรียนที่เรียนภาษาจีนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรขยายช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชาวไทยและชาวจีนได้รับรู้ข่าวสารการเปิดรับสมัคร หลักสูตรสาขาวิชาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นในทุกช่องทาง เพื่อเป็นทางเลือกให้ได้มีโอกาสตัดสินใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพิ่มมากขึ้น

1.2 สาขาวิชาภาษาจีน ควรสร้างหลักสูตร กิจกรรม เป้าหมาย ภารกิจ ที่ชัดเจน เพื่อนำเสนอถึงคณาจารย์ นักศึกษาชาวต่างชาติ มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยให้มากขึ้น

1.3 แนะนำช่องทางการหาแหล่งทุนให้นักศึกษาชาวจีนและนักศึกษาชาวไทย ที่สนใจแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างประเทศให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาด้านความคาดหวังและการรับรู้จริงของนักศึกษาชาวต่างชาติเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาและรักษาคุณภาพในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ให้บริหารยั่งยืนสืบไป

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยด้านอื่นๆเช่นภาพลักษณ์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม สำหรับเป็นข้อมูลในการดึงดูดนักศึกษาชาวต่างชาติให้เข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรณิการ์ สงวนนวน. (2556). การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตน์พงษ์. (2552). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อีสันเพรส.
- สุน เลย. (2555). สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2560). การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรนักศึกษา
- บุญเสริม สัมมนาวงค์. (2559). การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ประยูร อาษานาม. (2548). การประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรหทัย จันทรگانตานนท์. (2559). การศึกษาสภาพการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
- ภาวิณี บุญทา. (2555). การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนตรี อนันต์รักษ์. (2558). การเปรียบเทียบสไตล์การเรียนรู้และความสามารถทางพหุปัญญาของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. รายงานการวิจัย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- มุขรินทร์ หวง. (2556). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2557). การประเมินทางการศึกษา. นครราชสีมา : โครงการส่งเสริมการทำเอกสารประกอบการสอน ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (2555). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2555). คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุพิษ เหมือนทอง. (2559). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปรัช. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม